

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

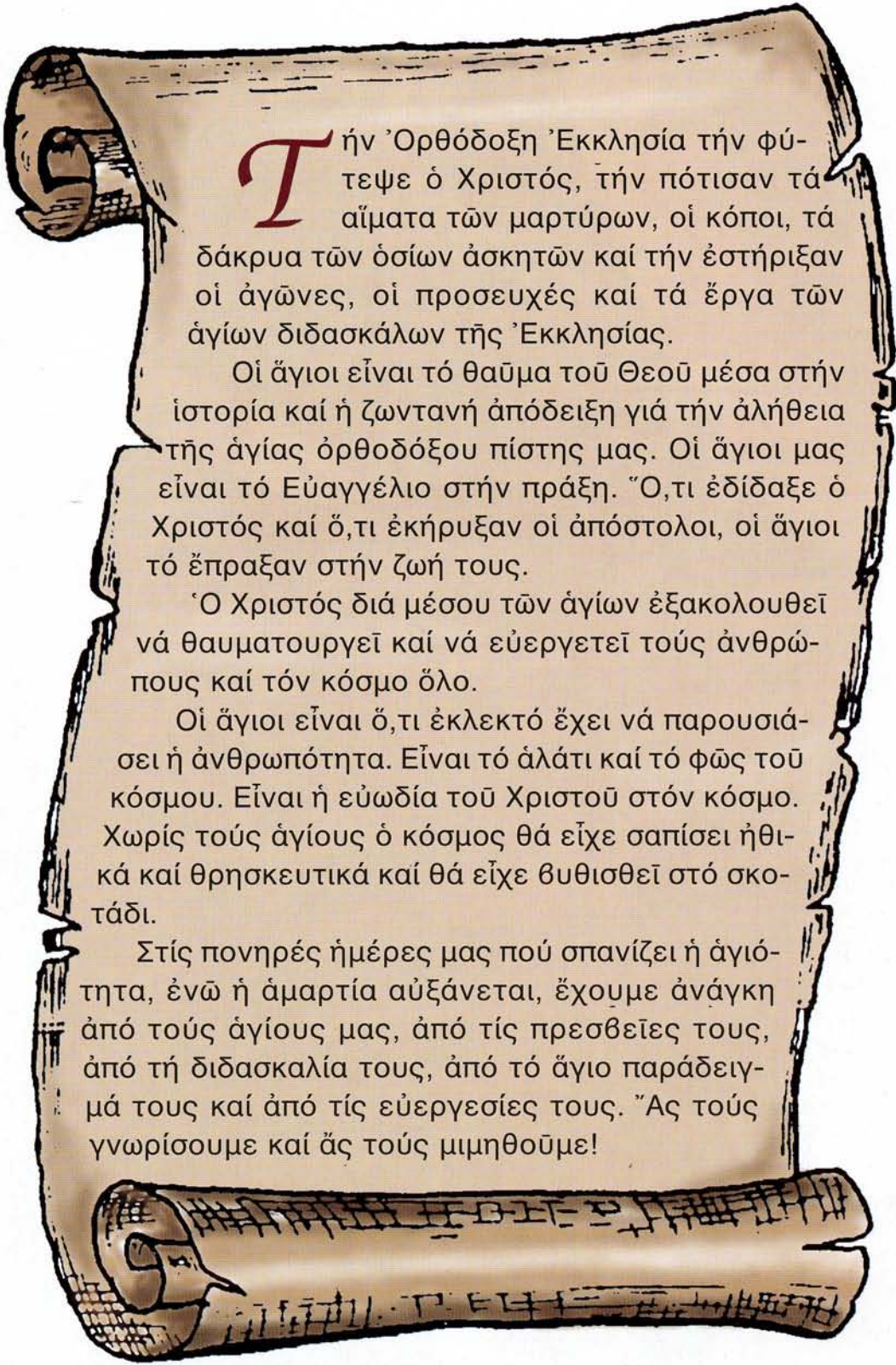
Τεύχος 9

☐ Η Άγία Κυριακή	σελ. 4
☐ Η Άγία Μαρίνα	» 24
☐ Η Άγία Παρασκευή	» 44

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Ε. Γουλιώτη

Τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τήν φύ-
τεψε ὁ Χριστός, τήν πότισαν τά
αἷματα τῶν μαρτύρων, οἱ κόποι, τά
δάκρυα τῶν ὁσίων ἀσκητῶν καί τήν ἐστήριξαν
οἱ ἀγῶνες, οἱ προσευχές καί τά ἔργα τῶν
ἀγίων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἅγιοι εἶναι τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ μέσα στήν
ιστορία καί ἡ ζωντανή ἀπόδειξη γιά τήν ἀλήθεια
τῆς ἀγίας ὀρθοδόξου πίστεως μας. Οἱ ἅγιοι μας
εἶναι τό Εὐαγγέλιο στήν πράξη. "Ὅ,τι ἐδίδαξε ὁ
Χριστός καί ὅ,τι ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἅγιοι
τό ἔπραξαν στήν ζωή τους.

Ὁ Χριστός διά μέσου τῶν ἀγίων ἐξακολουθεῖ
νά θαυματουργεῖ καί νά εὐεργετεῖ τούς ἀνθρώ-
πους καί τόν κόσμο ὅλο.

Οἱ ἅγιοι εἶναι ὅ,τι ἐκλεκτό ἔχει νά παρουσιά-
σει ἡ ἀνθρωπότητα. Εἶναι τό ἀλάτι καί τό φῶς τοῦ
κόσμου. Εἶναι ἡ εὐωδία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο.
Χωρίς τούς ἀγίους ὁ κόσμος θά εἶχε σαπίσει ἠθι-
κά καί θρησκευτικά καί θά εἶχε βυθισθεῖ στό σκο-
τάδι.

Στίς πονηρές ἡμέρες μας πού σπανίζει ἡ ἀγιό-
τητα, ἐνῶ ἡ ἁμαρτία αὐξάνεται, ἔχουμε ἀνάγκη
ἀπό τούς ἀγίους μας, ἀπό τίς πρεσβεῖες τους,
ἀπό τή διδασκαλία τους, ἀπό τό ἅγιο παράδειγ-
μά τους καί ἀπό τίς εὐεργεσίες τους. Ἄς τούς
γνωρίσουμε καί ἄς τούς μιμηθοῦμε!

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε

Ὡς βρύσις πολύκρονος, παρθενομάρτυς
Χριστοῦ, κατήρδευσας πάνσοφε, τήν Ἐκκλη-
σίαν αὐτοῦ, καί ἤθλησας ἄριστα· ἔσωσας τοὺς
ἐν σκότει τῆς εἰδωλομανίας, αἴγλη τῶν σῶν
θαυμάτων, Κυριακή ἀθληφόρε· διό ἐν παρρη-
σίᾳ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

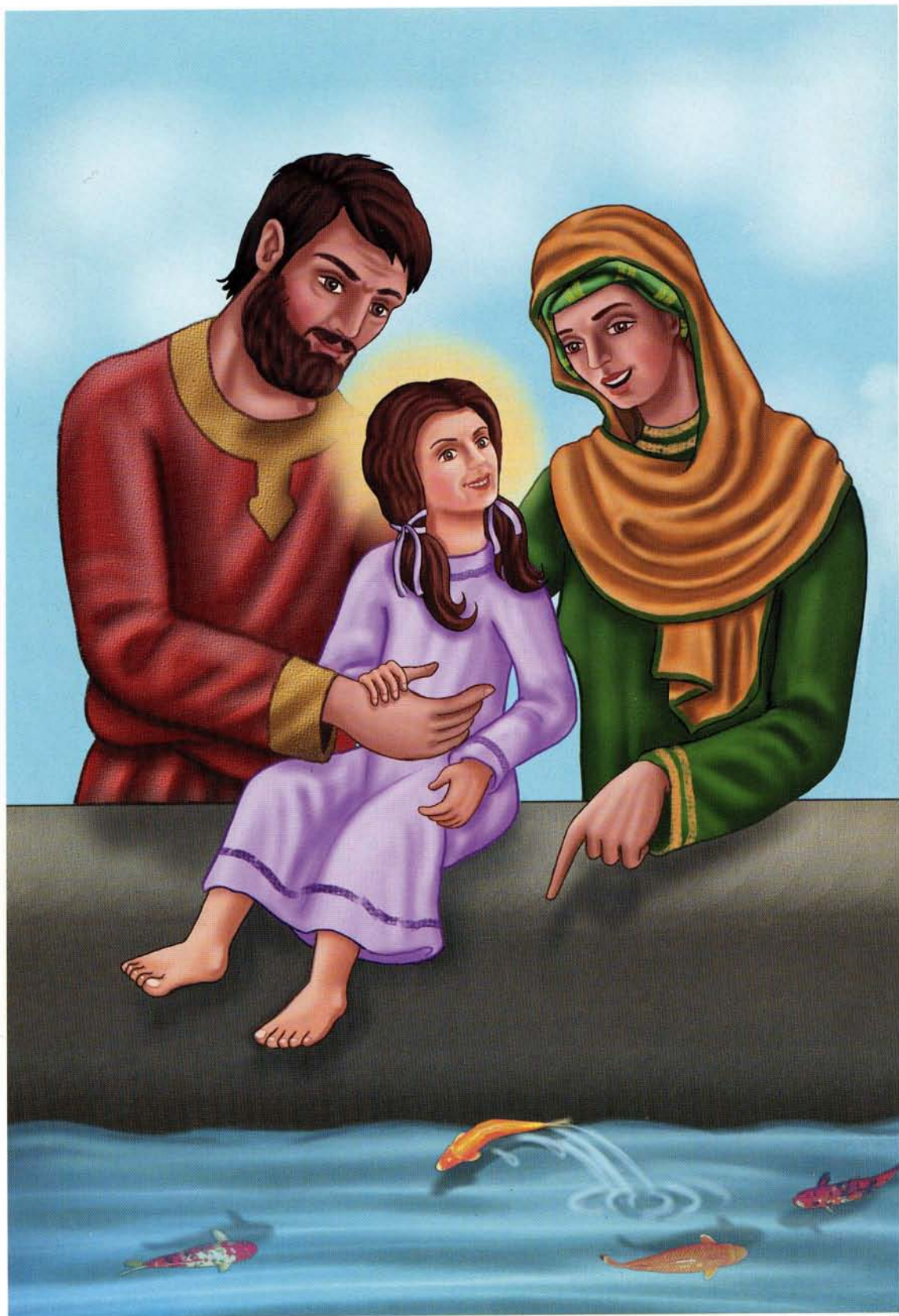
Ε. Γουριώτα

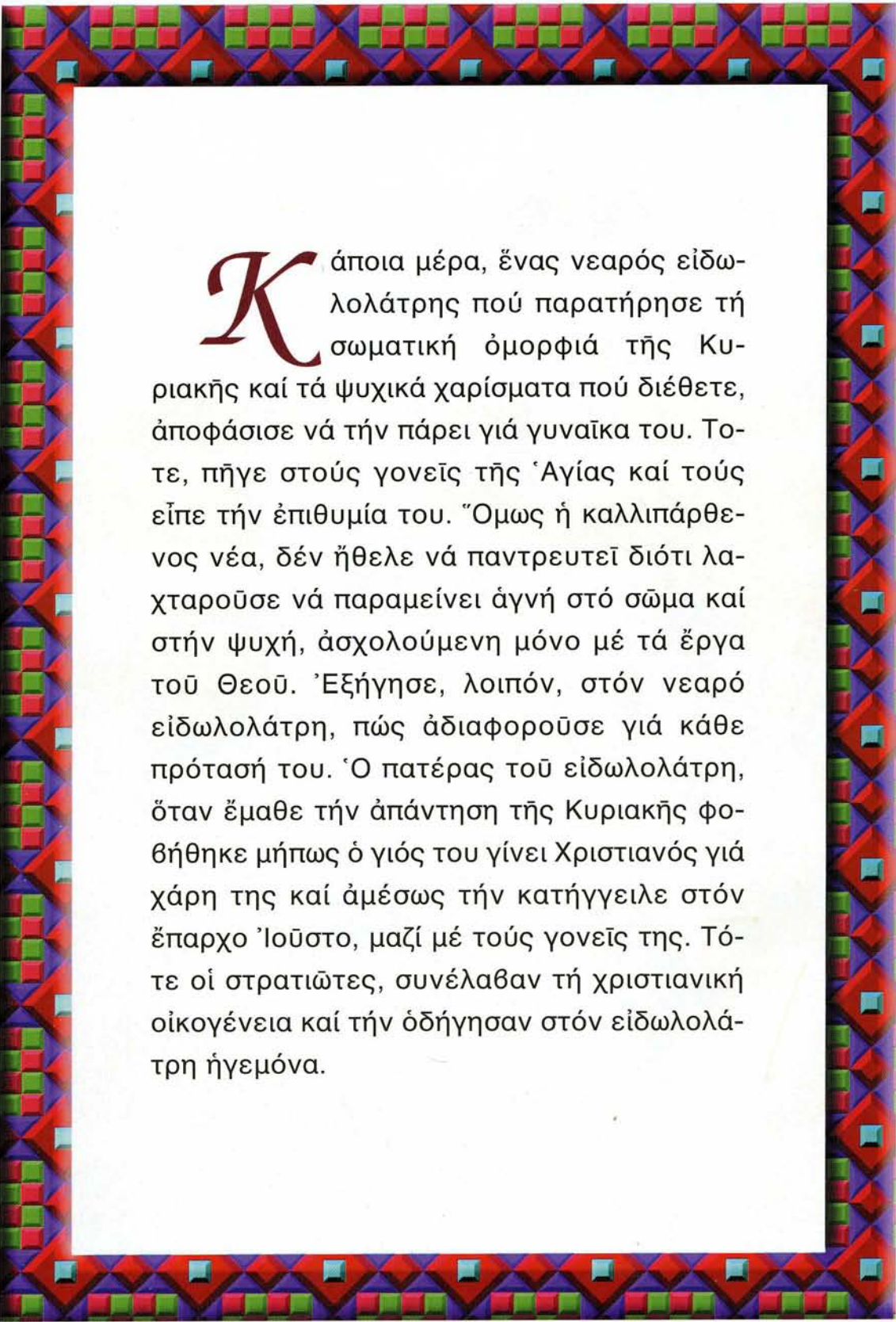
Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

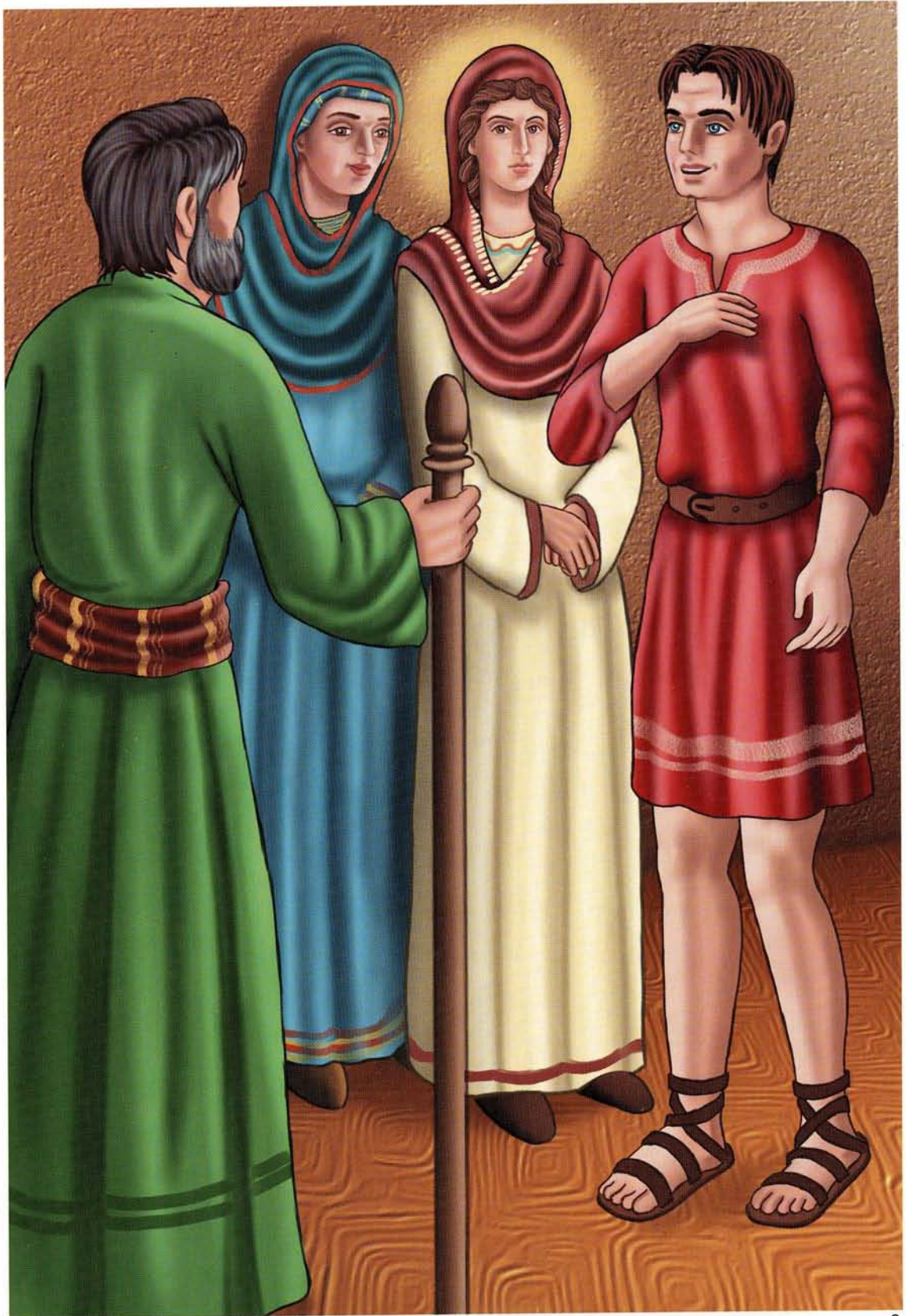
Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Κυριακή

Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Κυριακή γεννήθηκε τήν ἐποχή πού αὐτοκράτορας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους ἦταν ὁ εἰδωλολάτρης Διοκλητιανός (284-304 μ.Χ.). Οἱ γονεῖς της, ὁ Δωρόθεος καί ἡ Εὐσεβία ἦταν Χριστιανοί καί ζοῦσαν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά, ἐπειδὴ ἦταν ἄτεκνοι, παρακάλεσαν μέ πίστη τόν Κύριο νά τοὺς χαρίσει ἕνα παιδί. Ἐπειτα ἀπό λίγο καιρό, τό θαῦμα ἐγένε καί ἡ Εὐσεβία μία κυριακάτικη μέρα, ἔφερε στόν κόσμο ἕνα εὐλογημένο κοριτσάκι. Ἐτσι, μαζί μέ τόν Δωρόθεο, τῆς ἔδωσαν τό ὄνομα ἐκείνης τῆς ἡμέρας πού γεννήθηκε, γιά νά εὐχαριστήσουν τόν Θεό γιά τό δῶρο πού τοὺς ἔκανε. Μέ τό πέρασμα τῶν χρόνων, ἡ νεαρή Κυριακή δυνάμωνε πνευματικά καί χάρη στή σωστή ἀνατροφή τῶν γονιῶν της, κατάφερε ν'ἀποκτήσει πολλές ἀρετές, ζώντας θεάρεστα κι ἐκεῖνοι βλέποντας τήν προκοπή τῆς κόρης τους, χαίρονταν καί δόξαζαν τόν Θεό.

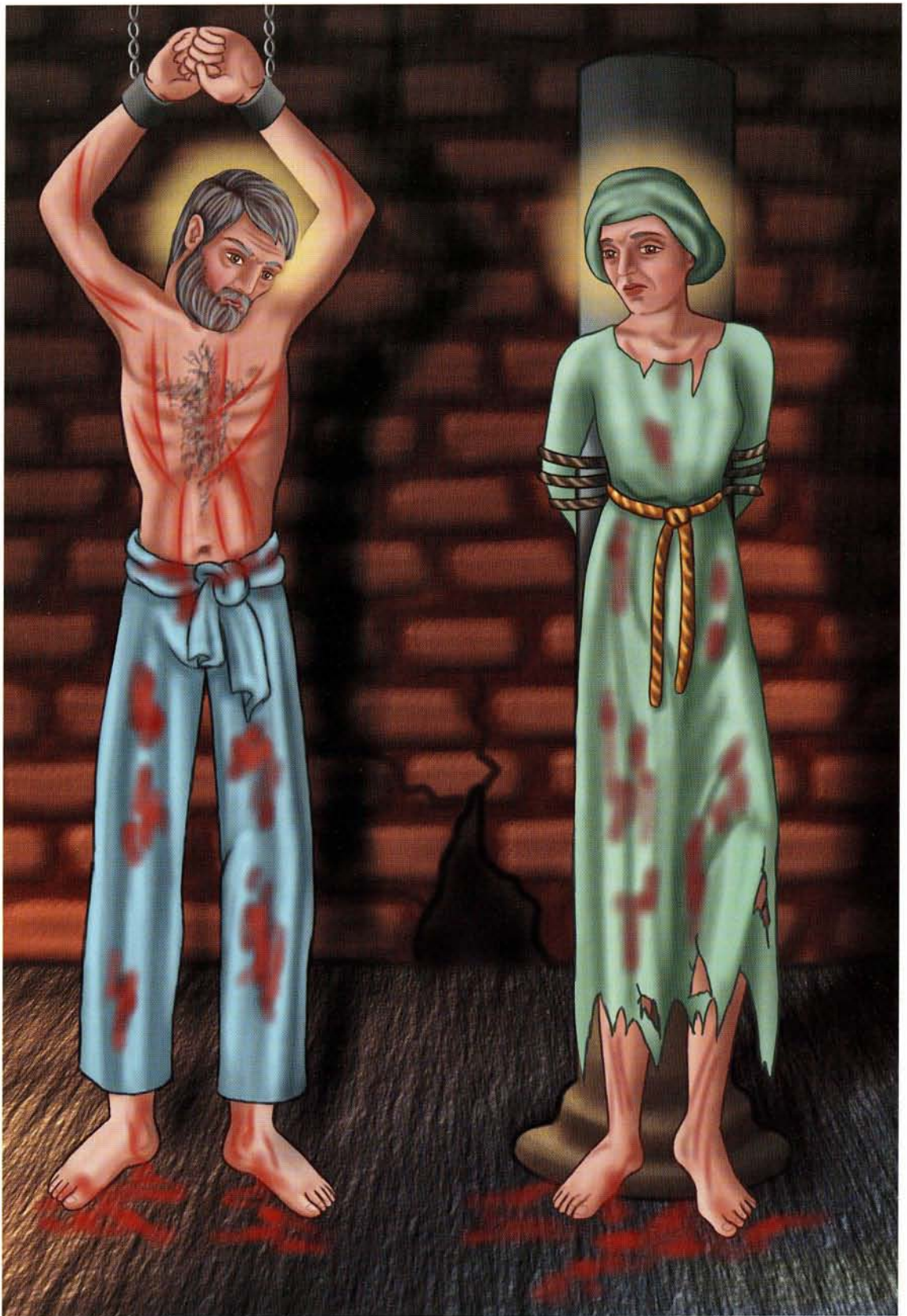

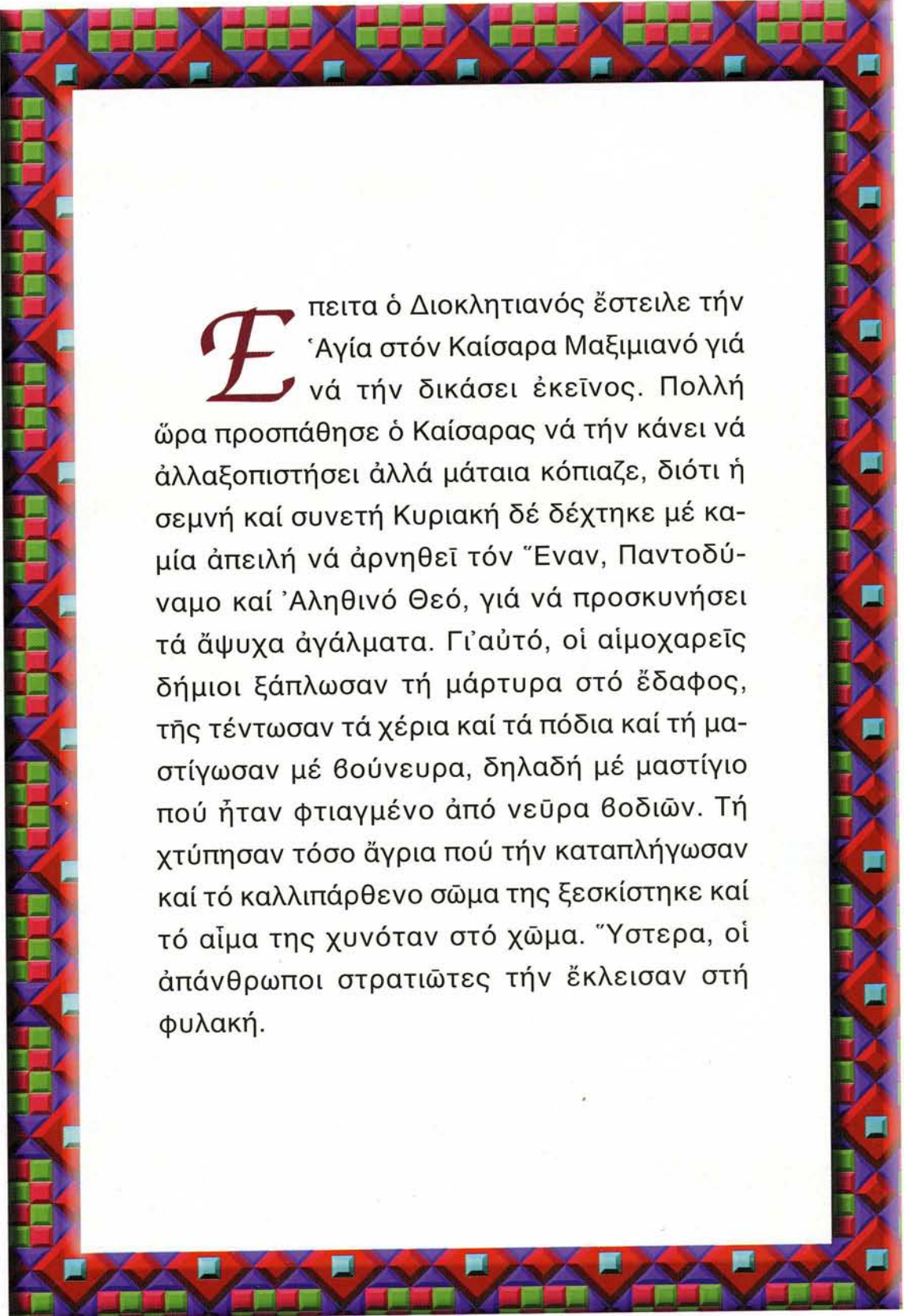

Κάποια μέρα, ένας νεαρός ειδω-
λολάτρης πού παρατήρησε τή
σωματική όμορφιά τῆς Κυ-
ριακῆς καί τά ψυχικά χαρίσματα πού διέθετε,
ἀποφάσισε νά τήν πάρει γιά γυναῖκα του. Το-
τε, πῆγε στούς γονεῖς τῆς Ἀγίας καί τούς
εἶπε τήν ἐπιθυμία του. Ὅμως ἡ καλλιπάρθε-
νος νέα, δέν ἤθελε νά παντρευτεῖ διότι λα-
χταροῦσε νά παραμείνει ἀγνή στό σῶμα καί
στήν ψυχή, ἀσχολούμενη μόνο μέ τά ἔργα
τοῦ Θεοῦ. Ἐξήγησε, λοιπόν, στόν νεαρό
ειδωλόλατρη, πώς ἀδιαφοροῦσε γιά κάθε
πρότασή του. Ὁ πατέρας τοῦ ειδωλόλατρη,
ὅταν ἔμαθε τήν ἀπάντηση τῆς Κυριακῆς φο-
βήθηκε μήπως ὁ γιός του γίνει Χριστιανός γιά
χάρη της καί ἀμέσως τήν κατήγγειλε στόν
ἐπαρχο Ἰουῖστο, μαζί μέ τούς γονεῖς της. Τό-
τε οἱ στρατιῶτες, συνέλαβαν τή χριστιανική
οἰκογένεια καί τήν ὁδήγησαν στόν ειδωλόλα-
τρη ἡγεμόνα.

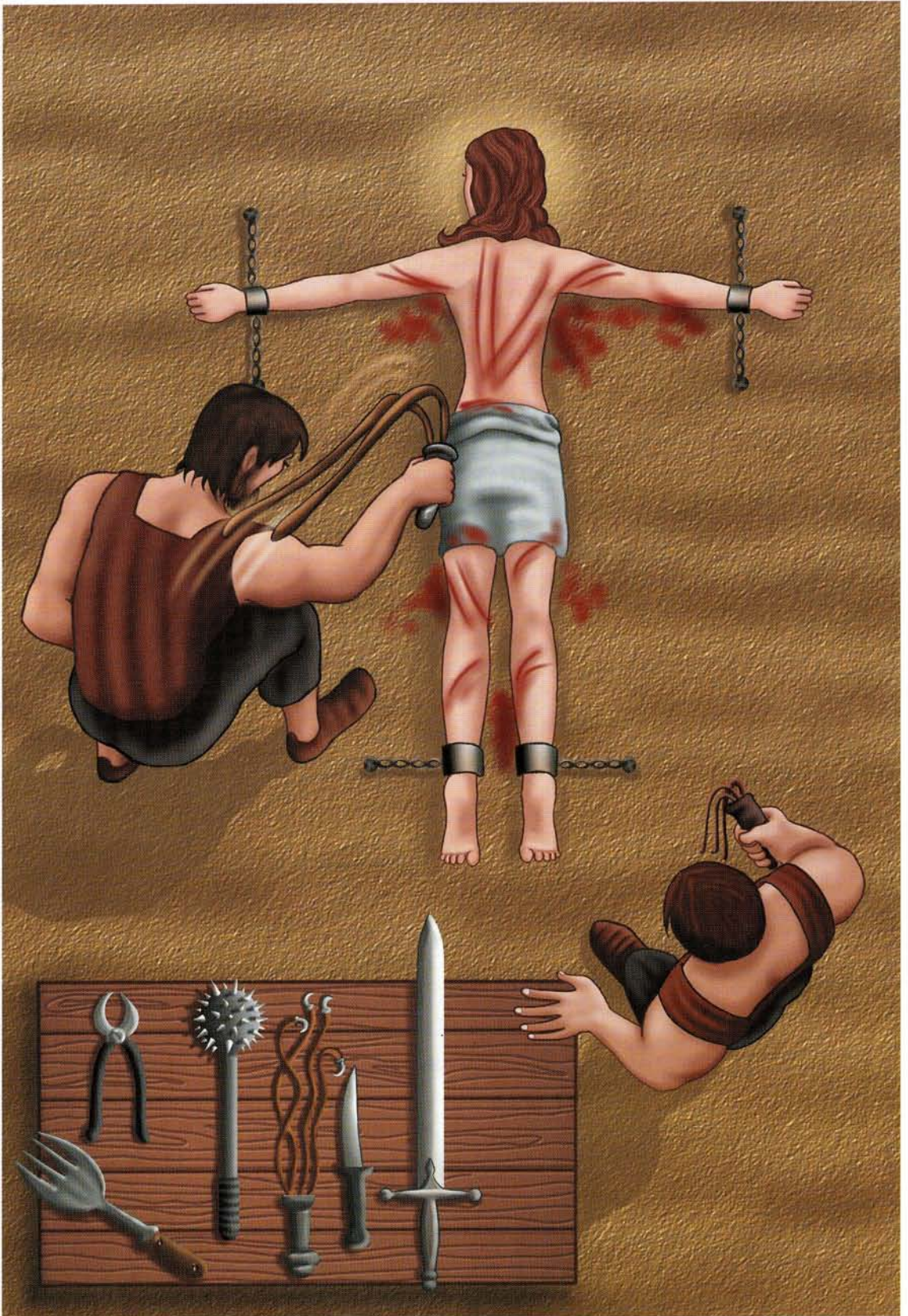

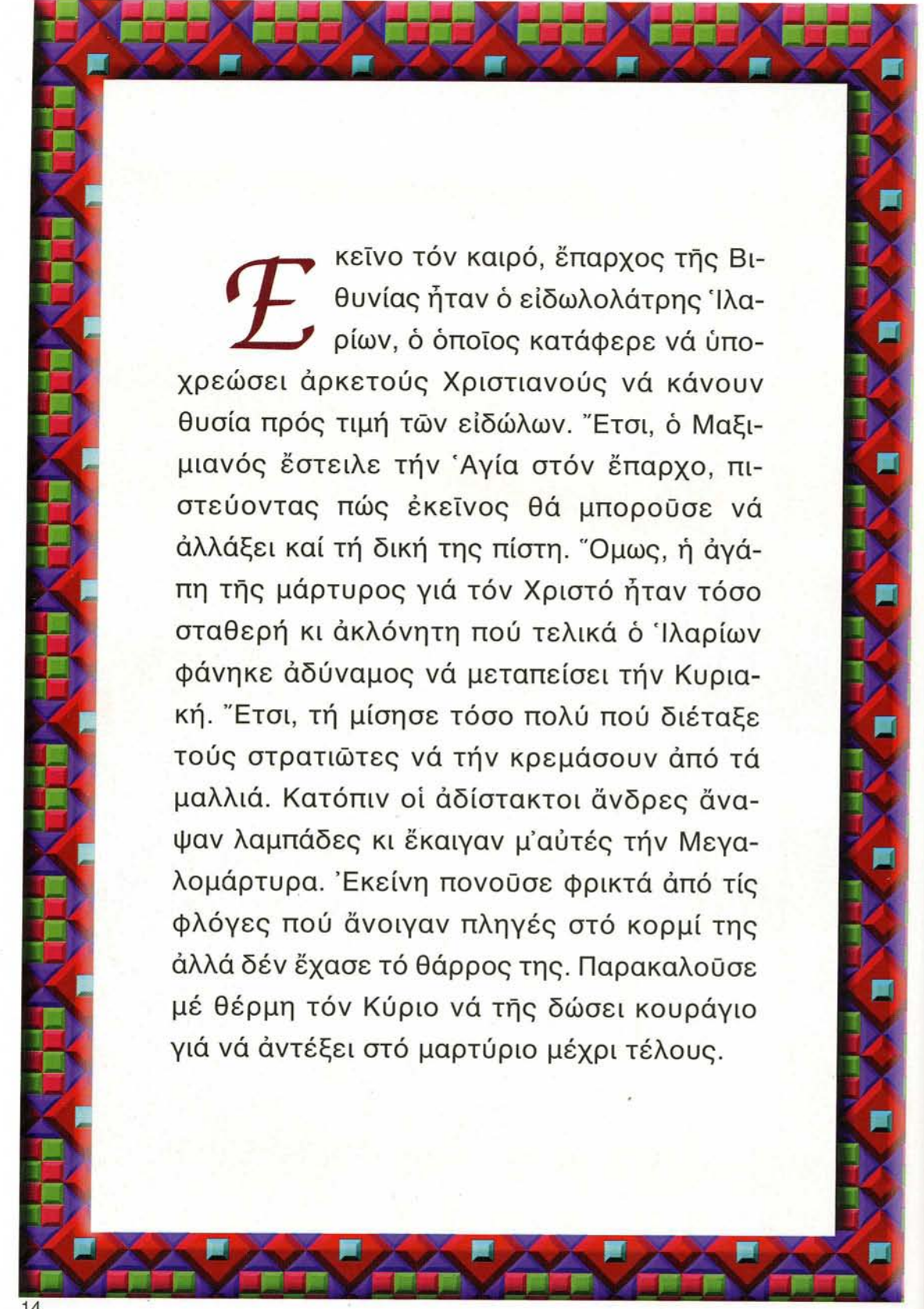
Ο Ἰουῆτος, ἀφοῦ τοὺς ἀνέκρινε, τοὺς ἔστειλε στὸν αὐτοκράτορα Διοκλητιανό κι ἐκεῖνος μέ τή σειρά του βασάνισε σκληρά τοὺς γονεῖς τῆς Κυριακῆς καί προσπάθησε νά πείσει τήν ἴδια νά προσκυνῆσει τά εἰδῶλα. Τῆς πρότεινε μάλιστα νά μή ζεῖ μέ περιορισμό καί ἐγκράτεια, ὅπως κάνουν οἱ Χριστιανοί, ἀλλά μέ ἀπολαύσεις καί ἡδονές, καθὼς ἦταν νέα κι ὀμορφη. Ἀλλά ἡ ἐνάρετη Ἀγία ἀποστόμωσε τὸν αὐτοκράτορα λέγοντας ὅτι οἱ εἰδωλολάτρες δίνουν προσοχή στήν ὀμορφιά τοῦ σώματος, τό ὀποῖο ἔρχεται καί φεύγει, ἐνῶ ἀδιαφοροῦν γιά τό κάλλος τῆς ψυχῆς τους, ἡ ὀποία ζεῖ αἰώνια μετά τό θάνατο τοῦ σώματος. Τότε οἱ φρουροί ὀδήγησαν τήν Κυριακή στὸν τόπο ὀπου βασάνιζαν τοὺς γονεῖς της γιά νά τοὺς βλέπει καί νά ὑποφέρει. Μά ἐκεῖνη, παρ' ὀλοπού παρακολούθησε τά φρικτά μαρτύρια κι εἶδε τοὺς ἀγαπημένους γονεῖς της νά αἰμορραγοῦν καί νά πεθαίνουν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, δέν ἔχασε τήν πίστη της, ἀλλά ἀκολουθώντας τό παράδειγμά τους, ὑποσχέθηκε στὸν ἑαυτό της νά ὀμολογήσει κι ἐκεῖνη τό ὀνομα τοῦ γλυκύτατου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

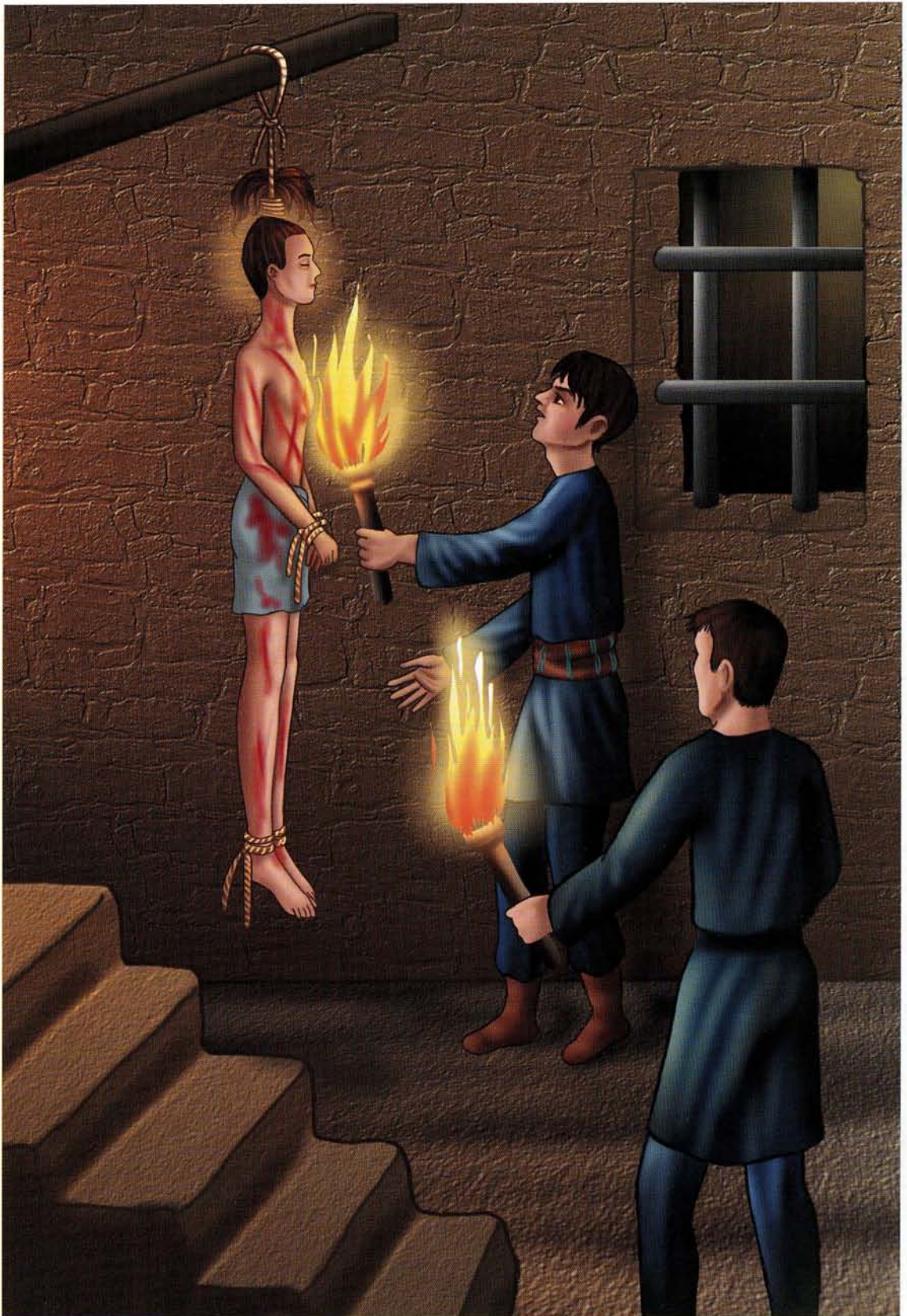

Επειτα ὁ Διοκλητιανός ἔστειλε τήν Ἁγία στόν Καίσαρα Μαξιμιανό γιά νά τήν δικάσει ἐκεῖνος. Πολλή ὥρα προσπάθησε ὁ Καίσαρας νά τήν κάνει νά ἀλλαξοπιστήσῃ ἀλλά μάταια κόπιαζε, διότι ἡ σεμνή καί συνετή Κυριακή δέ δέχτηκε μέ καμία ἀπειλή νά ἀρνηθεῖ τόν Ἐναν, Παντοδύναμο καί Ἀληθινό Θεό, γιά νά προσκυνήσῃ τά ἄψυχα ἀγάλματα. Γι'αὐτό, οἱ αἰμοχαρεῖς δήμιοι ξάπλωσαν τή μάρτυρα στό ἔδαφος, τῆς τέντωσαν τά χέρια καί τά πόδια καί τή μαστίγωσαν μέ βούνευρα, δηλαδή μέ μαστίγιο πού ἦταν φτιαγμένο ἀπό νεῦρα βοδιῶν. Τή χτύπησαν τόσο ἄγρια πού τήν καταπλήγωσαν καί τό καλλιπάρθενο σῶμα της ξεσκίστηκε καί τό αἷμα της χυνόταν στό χῶμα. Ὑστερα, οἱ ἀπάνθρωποι στρατιῶτες τήν ἔκλεισαν στή φυλακή.

Εκείνο τόν καιρό, ἔπαρχος τῆς Βιθυνίας ἦταν ὁ εἰδωολάτρης Ἰλαρίων, ὁ ὁποῖος κατάφερε νά ὑποχρεώσει ἀρκετούς Χριστιανούς νά κάνουν θυσία πρός τιμή τῶν εἰδώλων. Ἔτσι, ὁ Μαξιμιανός ἔστειλε τήν Ἀγία στόν ἔπαρχο, πιστεύοντας πώς ἐκεῖνος θά μπορούσε νά ἀλλάξει καί τή δική της πίστη. Ὅμως, ἡ ἀγάπη τῆς μάρτυρος γιά τόν Χριστό ἦταν τόσο σταθερή κι ἀκλόνητη πού τελικά ὁ Ἰλαρίων φάνηκε ἀδύναμος νά μεταπίσει τήν Κυριακή. Ἔτσι, τή μίσησε τόσο πολύ πού διέταξε τοὺς στρατιῶτες νά τήν κρεμάσουν ἀπό τὰ μαλλιά. Κατόπιν οἱ ἀδίστακτοι ἄνδρες ἀναψαν λαμπάδες κι ἔκαιγαν μ'αὐτές τήν Μεγαλομάρτυρα. Ἐκείνη πονοῦσε φρικτά ἀπό τίς φλόγες πού ἄνοιγαν πληγές στό κορμί της ἀλλά δέν ἔχασε τό θάρρος της. Παρακαλοῦσε μέ θέρμη τόν Κύριο νά τῆς δώσει κουράγιο γιά νά ἀντέξει στό μαρτύριο μέχρι τέλους.

Μετά από εκείνο τό βάσανο, ό
έπαρχος κάλεσε τήν 'Αγία Κυ-
ριακή μπροστά του καί τής
είπε:

-Τί κατάφερές μέ τήν άνυπακοή σου
άνόητη; "Αν προσκυνούσες τούς θεούς δέ θά
ύπῆρχε λόγος νά ύποφέρεις τόσο καί νά βα-
σανιστεϊ τό νεανικό σῶμα σου.

Ή μάρτυς ὁμως τοῦ εἶπε γενναῖα:

-Δύστυχε ήγεμόνα, άνόητη θά ήμουν άν
προσκυνούσα τά ἄψυχα εἶδωλά σου σάν ἀλη-
θινούς θεούς, τά όποῖα ἔχουν χέρια καί πό-
δια ἀλλά δέν μποροῦν νά κινηθοῦν, ἔχουν
στόμα ἀλλά δέ μιλοῦν, ἔχουν κεφάλι ἀλλά
δέν ἔχουν μυαλό!

Έξοργισμένος ό Ίλαρίων τήν ἔκλεισε
ἀμέσως στή φυλακή. Άλλά τό ἴδιο βράδυ πα-
ρουσιάστηκε "Αγγελος από τόν οὐρανό στήν
'Αγία καί ἀφοῦ θεράπευσε έντελῶς τά τραύ-
ματά της, τήν ένθάρρυνε κι εξαφανίστηκε.

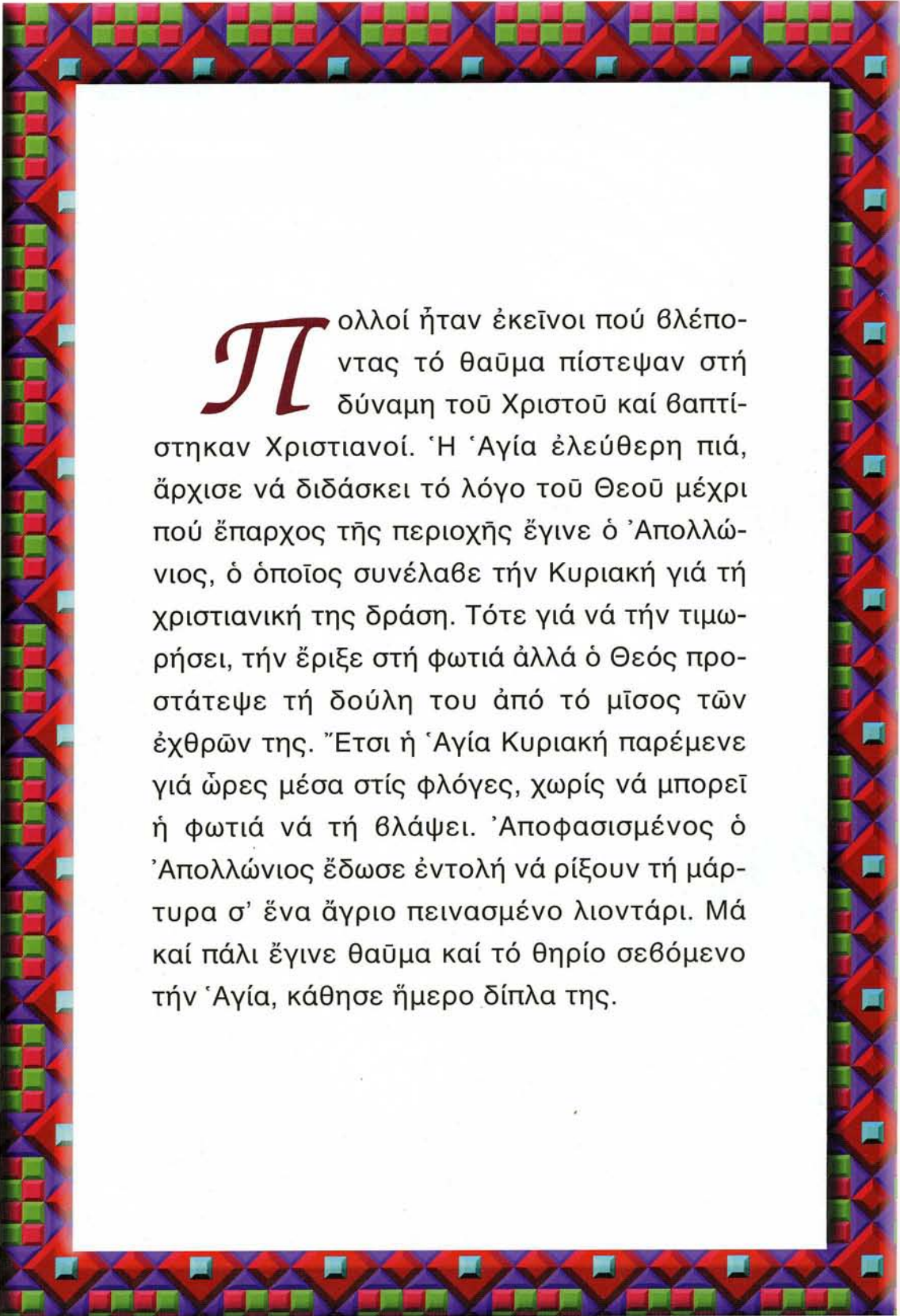

Τήν ἄλλη μέρα οἱ φρουροὶ ὁδήγησαν τὴν μάρτυρα στὸν ἡγεμόνα κι ἐκεῖνος, ὅταν τὴν εἶδε ἐντελῶς θεραπευμένη, τῆς εἶπε ἀλαζονικά ὅτι οἱ θεοὶ τῆ λυπήθηκαν καὶ ἀποφάσισαν νὰ τῆ γιατρέψουν γι'αὐτό κι ἐκείνη ἔπρεπε νὰ θυσιάσει πρὸς τιμὴ τους. Ἡ Κυριακὴ ἀπάντησε:

-Ἄν νομίζεις πῶς μὲ θεράπευσαν οἱ ψεύτικοι θεοὶ σου, ἔχεις ἄδικο. Ἄλλὰ ἄς πᾶμε στό ναό τῶν εἰδώλων νὰ δοῦμε ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός.

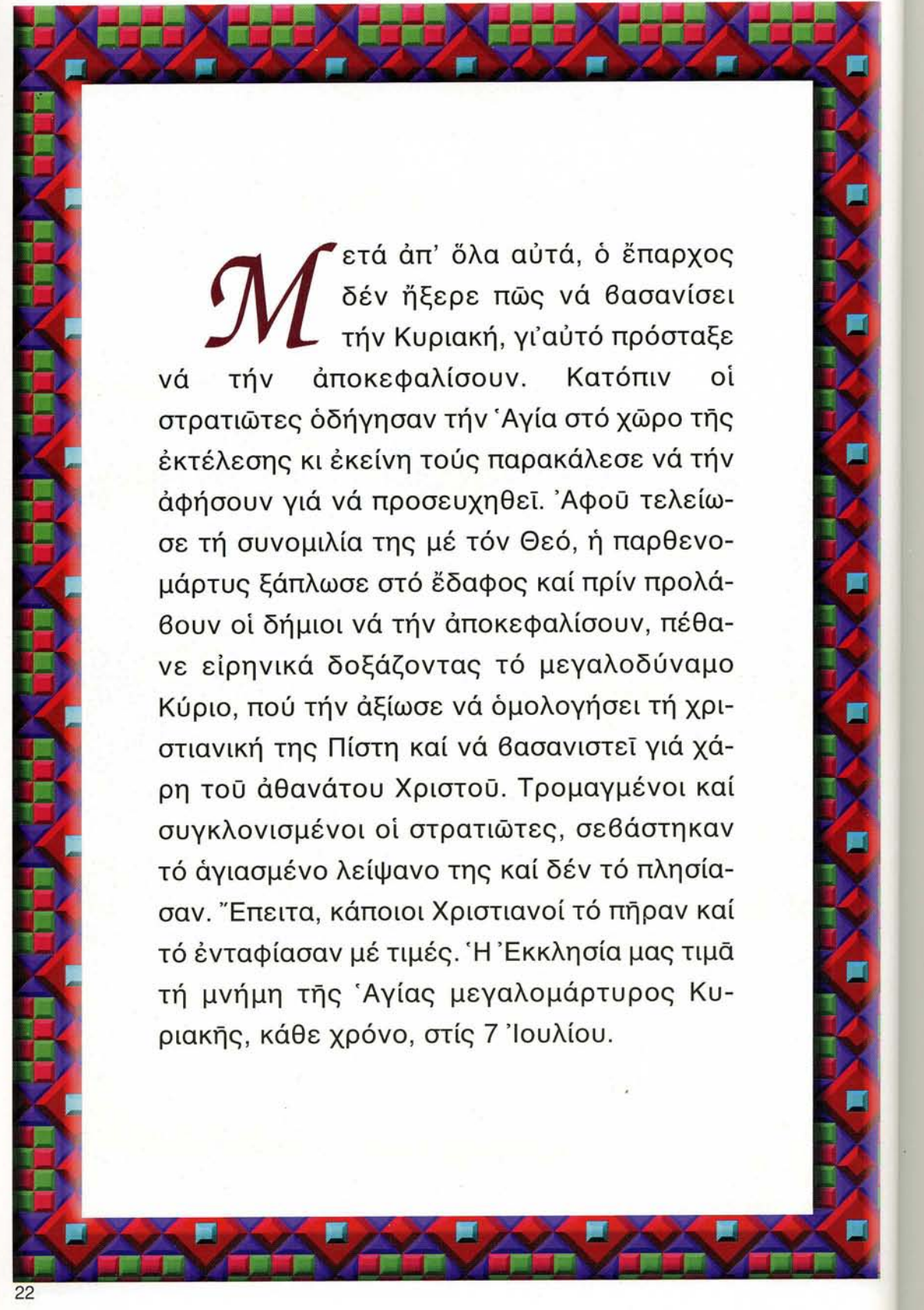
Καταχαρούμενος ὁ Ἰλαρίωνας πίστεψε πῶς ἡ Ἁγία θά δεχόταν νὰ προσκυνήσει τὰ εἰδῶλα καί πῆγε μαζί της στό ναό. Τότε ἡ Κυριακὴ ἔκανε τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καί τὰ δαιμόνια πού κατοικοῦσαν ἐκεῖ μέσα ταραχτήκαν τόσο πολύ, πού δημιούργησαν σεισμό καί τὰ ἀγάλματα ἔπεσαν κάτω κι ἔσπασαν. Ὁ ἔπαρχος θυμωμένος βλασφήμησε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μά τὴν ἴδια στιγμή ἓνα ἄγαλμα ἔπεσε στό κεφάλι του καί τόν σκότωσε.

Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού βλέποντας τό θαῦμα πίστεψαν στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί βαπτίστηκαν Χριστιανοί. Ἡ Ἁγία ἐλεύθερη πιά, ἄρχισε νά διδάσκει τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέχρι πού ἔπαρχος τῆς περιοχῆς ἔγινε ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ ὁποῖος συνέλαβε τήν Κυριακή γιά τή χριστιανική της δράση. Τότε γιά νά τήν τιμωρήσει, τήν ἔριξε στή φωτιά ἀλλά ὁ Θεός προστάτεψε τή δούλη του ἀπό τό μῖσος τῶν ἐχθρῶν της. Ἔτσι ἡ Ἁγία Κυριακή παρέμενε γιά ὥρες μέσα στίς φλόγες, χωρίς νά μπορεῖ ἡ φωτιά νά τή βλάψει. Ἀποφασισμένος ὁ Ἀπολλώνιος ἔδωσε ἐντολή νά ρίξουν τή μάρτυρα σ' ἓνα ἄγριο πεινασμένο λιοντάρι. Μά καί πάλι ἔγινε θαῦμα καί τό θηρίο σεβόμενο τήν Ἁγία, κάθησε ἡμερο δίπλα της.

Μετά ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ ἔπαρχος δέν ἤξερε πῶς νά βασανίσει τήν Κυριακή, γι'αὐτό πρόσταξε νά τήν ἀποκεφαλίσουν. Κατόπιν οἱ στρατιῶτες ὀδήγησαν τήν Ἁγία στό χῶρο τῆς ἐκτέλεσης κι ἐκεῖνη τούς παρακάλεσε νά τήν ἀφήσουν γιά νά προσευχηθεῖ. Ἄφοῦ τελείωσε τή συνομιλία της μέ τόν Θεό, ἡ παρθενομάρτυς ξάπλωσε στό ἔδαφος καί πρὶν προλάβουν οἱ δῆμιοι νά τήν ἀποκεφαλίσουν, πέθανε εἰρηνικά δοξάζοντας τό μεγαλοδύναμο Κύριο, πού τήν ἀξίωσε νά ὁμολογήσει τή χριστιανική της Πίστη καί νά βασανιστεῖ γιά χάρη τοῦ ἀθανάτου Χριστοῦ. Τρομαγμένοι καί συγκλονισμένοι οἱ στρατιῶτες, σεβάστηκαν τό ἁγιασμένο λείψανο της καί δέν τό πλησίασαν. Ἐπειτα, κάποιοι Χριστιανοί τό πῆραν καί τό ἐνταφίασαν μέ τιμές. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, κάθε χρόνο, στίς 7 Ἰουλίου.

